

WYROK TRYBUNAŁU**z dnia 10 maja 2016 r.****w sprawie E-19/15****Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Księstwu Liechtensteinu**

(Uchybienie zobowiązaniom państwa EOG/EFTA – Systemy uprzedniego zezwolenia na prowadzenie działalności i transgraniczne świadczenie usług – Dyrektywa 2006/123/WE – Art. 31 Porozumienia EOG – Art. 36 Porozumienia EOG – Uzasadnienie – Proporcjonalność)

(2017/C 66/09)

W sprawie E-19/15, Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Księstwu Liechtensteinu – WNIOSEK o stwierdzenie, że utrzymując w mocy przepisy krajowe dotyczące systemów uprzedniego zezwolenia w odniesieniu do przedsiębiorstw pragnących prowadzić działalność lub świadczyć usługi transgraniczne w Liechtensteinie, Księstwo Liechtensteinu naruszyło swoje zobowiązania wynikające z artykułów 9, 10, 13 i 16 aktu prawnego przywołanego w pkt 1 załącznika X do Porozumienia EOG (dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym), dostosowanego do Porozumienia EOG Protokołem 1 do tego Porozumienia, oraz że naruszyło swoje zobowiązania wynikające z art. 31 i 36 Porozumienia EOG w zakresie, w jakim prowadzenie działalności oraz świadczenie usług transgranicznych nie są objęte zakresem wspomnianego aktu, Trybunał w składzie: Carl Baudenbacher (prezes) oraz sędziowie Per Christiansen oraz Páll Hreinsson (sędzia sprawozdawca), wydał w dniu 10 maja 2016 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

Trybunał niniejszym:

1. Orzeka, że Księstwo Liechtensteinu naruszyło zobowiązania wynikające z art. 9, 10, 13 i 16 aktu prawnego przywołanego w pkt 1 załącznika X do Porozumienia EOG (dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym), dostosowanego do Porozumienia EOG Protokołem 1 do tego porozumienia:
 - a) na skutek utrzymania w mocy art. 7 krajowej ustawy o handlu, który ustanawia system uprzedniego zezwolenia w odniesieniu do przedsiębiorstw zamierzających prowadzić działalność w Liechtensteinie;
 - b) na skutek utrzymania w mocy art. 8 ust. 1 krajowej ustawy o handlu w zakresie, w jakim nakłada się w nim warunki, które nie są jasne i jednoznaczne, na potrzeby udzielania uprzedniego zezwolenia przedsiębiorstwom zamierzającym prowadzić działalność w Liechtensteinie (a mianowicie warunek posiadania niezbędnego personelu oraz warunek posiadania odpowiedniej znajomości języka niemieckiego);
 - c) na skutek braku zagwarantowania, że warunki uprzedniego zezwolenia określone w krajowej ustawie o handlu nie powielają wymogów ani kontroli, które są równoważne i zasadniczo porównywalne w odniesieniu do celu, któremu usługodawca podlega już w innym państwie EOG;
 - d) na skutek braku zagwarantowania jasnych procedur i formalności dotyczących uprzedniego zezwolenia na mocy krajowej ustawy o handlu; oraz
 - e) na skutek utrzymania w mocy art. 21 krajowej ustawy o handlu, w którym wprowadzono wymóg, by przedsiębiorstwa zgłaszały z wyprzedzeniem zamiar świadczenia usług transgranicznych w Liechtensteinie.
2. Orzeka, że w zakresie, w jakim świadczenie usług objęte krajową ustawą o handlu nie wchodzi w zakres aktu prawnego przywołanego w pkt 1 załącznika X do Porozumienia EOG (dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym), dostosowanego do Porozumienia EOG Protokołem 1 do tego Porozumienia, Księstwo Liechtensteinu naruszyło swoje zobowiązania wynikające z art. 31 i 36 Porozumienia EOG:
 - a) na skutek utrzymania w mocy art. 7 krajowej ustawy o handlu; oraz
 - b) na skutek utrzymania w mocy art. 21 krajowej ustawy o handlu;
3. Obciąża Księstwo Liechtensteinu kosztami postępowania.